

A korongvadászat szépségei és árnyoldalai

Más folyóiratok hasábjain több alkalommal sikerült már a kedves és érdeklődő olvasókat megszólítani a korongvadászat kapcsán, és számos írásban próbáltam kedvet csinálni ehhez a szép és élvezetes sporthoz/szórakozáshoz. Beszéltem már arról, hogy mit is jelent a korongvadászat, szót ejtettünk arról, hogy milyen eszközök kellenek egy élvezetes korongvadászathoz, azután arra is sor került, hogy már, hogy pár szóval elemezzük a lőterek számát és kialakítását, a korongvadászathoz alkalmas fegyver, lőszer és egyéb kiegészítők szükségességét...de kevés szót sikerült arról írnom, hogy mire is gondolok annak a bizonyos „fenenagy” szenvedély és élvezet kapcsán. Megpróbálnék most ezzel foglalkozni, és néhány olyan gondolatot „elpalántálni” az olvasókban, amelyek remélem termékeny szellemi táptalajra kerülnek az érdeklődő olvasó által.

Azt nem akarom ismét részletesen felsorolni, hogy egy élvezetes korongvadászati eseményhez mi szükséges, de röviden összefoglalom: egy terület (amelyen engedélyezett a sörétes fegyverrel való lövészet), minimum 2 korongdobó gép (praktikusan 1 trap és egy pl. egy nyúlgep...lehetséges kézi gép is!), egy megfelelő állapotú sörétes lőfegyver (egy-kétbillentűs, bock vagy egymás melletti csöelrendezésű, cserélhető vagy fix szűkítésű...de feltétlenül hivatalos és műszaki papírral rendelkező...szinte bármely kaliberben), sörétes lőszer (maximum 28 gr, és max 2,5 mm sörétméret...gyakorláshoz 24 gr!), szemüveg és fülvédő...legalább egy segítő közreműködő, aki a gépet(eket) kezeli...és lehetőleg egy olyan partner, akivel lehet a lövészet – különösen a kezdő számára – élvezetes.

A fentiekben vázolt kellékek – kiegészülve jó adag tudásvágygal...és néhány „kiváló vadász” esetében némi szakmai alázattal – elegendőek arra, hogy egy bármilyen korú és nemű ember kikapcsolódjon, tanuljon valami újat, sportoljon (gyaloglás, a fegyver emelgetése...) tökéletesítse a lő tudását...és megismerjen egy nagyon is érdekes (számomra természetesen minden más szórakozásnál előrébb való) versenyzési lehetőséget, mely kortalan, mely a világ szinte bármely részén gyakorolható...és melynek segítségével olyan baráti körre, olyan ismeretségekre és olyan helyek megismerésére van mód egy-egy világverseny kapcsán, amelyek e versenysport nélkül szinte csak véletlenszerűen lenne lehetséges.

Amennyiben minden szükséges feltétel biztosított, és amennyiben a lelki felkészülésen is túl vagyunk – a hibázások vagy a nem várt siker „elkönyvelése” sem egyszerű dolog – akkor fogjunk hozzá....

Az eszközök között a fentiekben arról írtam, hogy praktikusan egy trap jellegű korongot dobó géppel érdemes kezdeni a lövészet gyakorlását...vajon miért...és mi is az a trap jellegű...?

A trap jelleg az azt jelenti, hogy egy a térfelszín alá beépített korongdobó gép dobja a korongot úgy, hogy a lövő a gép háta mögött helyezkedik el 1-2 vagy 5-10 m távolságban. A korong a gépből minden esetben a lövőtől elfelé távolodva kerül kidobásra, a beállítástól függően változó magasságba/irányba (most nem részletezem a „bólogató” amerikai trapot, ahol a gép két dobás között a térben mozogva más-más pozíciót felvéve mindig más irányba dobja a korongot – DE EBBEN AZ ESETBEN IS A FŐ-DOBÁSIRÁNY AZ A LÖVŐTŐL ELFELE!) Ezt a trap jellegű korongot azért ajánlanám a kezdőknek (és a haladóknak is!), mert néhány alapvetőséget jól el lehet vele sajátítani illetve lehet gyakorolni.

Nem untatva az olvasót, csak az „ismétlés a tudás anyja” gondolatot szem előtt tartva újra elmondanám, a legfontosabb szempont a kettő szemmel történő „célzás” – vagyis a hozzánk igazított fegyverrel pontosan oda „mutatni”, ahová a két szemünkkel erősen koncentrálna nézünk. A trap korong esetében – mivel az letről indulva és elfelé haladva jól és sokáig látható, a pályája egyenes...- jól lehet egyrészt ezt a két szemmel történő korong-követést megvalósítani, másrészt a fegyver vállba helyezését is gyakorolni.

Természetesen a vadászok számára is ez a legjobb és talán leginkább gyakorlandó lövési mód mert a „bokrászások” során a láb alól kelő és a vadásztól távolodó vadra tesszük a leggyakrabban a lövést .

Az egyszerű vadászállásban – kissé előrehajolva – végrehajtott lövés során a két szemmel megpillantott kirepülő korongot követve a tekintetünkkel a fegyver csövével követve annak irányát egyenesen előre és fel emeljük a fegyvert a vállunkba , amint a fegyvert a szokott helyére emeltük és a tekintetünkkel élesen látjuk/nézzük a korongot addig „megyünk a csővel a korong felé” , amíg annak az alsó szélét el nem érjük...és a mozdulat folytatása közepette elhúzzuk a billentyűt egy rövid , intenzív gyorsító mozdulat beiktatásával . Amennyiben a fegyvert többé-kevésbé magunkhoz szabtuk , amennyiben jól és élesen láttuk a korongot , amennyiben a csővel a korong irányába mozgottunk...és amennyiben a lehető legfinomabbak a mozdulataink ...szinte bizonyosan eltörlik a korong ...!!! (lehet hogy ezért (is) járunk a lőtérre???) A korongdobó géptől való távolságunk , illetve a gép dobóereje határozza meg , hogy milyen gyorsan kell hogy végrehajtsuk a feladatot ahhoz , hogy eredményesek legyünk , de minél inkább pontosodik/finomul a mozdulatsor , annál hamarabb fog a sikeres elsütés pillanata bekövetkezni . Ha egyre biztosabbak vagyunk a korong eltalálásában , léphetünk néhányat hátra a géptől , illetve akár oldalsó irányba is elmozdulhatunk a géphez képest , mely mind egy változás , nehezítés a találat elérésében . Egyetlen gép , végtelen számú lehetőség ...és ma kevesen vannak olyan lövők , akik „sokból-sokszor” képesek eltalálni a korongot , tehát nincs olyan hogy „unásig gyakorolt korong” , csak nagyon nagy biztonsággal eltalált korong ! A korongvadászok és a vadászok pedig elsősorban a „nagy biztonsággal történő eltalálást” szeretnék megvalósítani , mert a korongvadász versenyek „kiértékelése” során (kocsiban-kocsmában) mindig kizárólag banálishan egyszerű korongok kerülnek elhibázásra . (Meg kell jegyezni , a legnagyobb lövők ilyen egyszerű korongokat nem szoktak elhibázni !) Természetesen az sem „egészséges” , ha valaki hosszú időn keresztül kizárólag egy bizonyos korongot „gyakorol” , mert nem korongok meglövését kell elsősorban gyakorolni , nem szituációkat kell memorizálni , hanem helyesen és ütemesen végrehajtott mozdulatsorokat kell „beidegzni” !

Arról már korábban írtam , és a figyelmes olvasó (esetleg az előfizető!) talán emlékszik is rá , hogy a korongvadászatban a korongokat nem a más (olimpiai) lövészsportokban rendkívüli precizitással meghatározott pályán dobják (irány ,szög ,sebesség...) , hanem minden olyan lehetőséget kihasználva , amely a lövőt megtévesztheti illetve hibázásra készítheti . Ilyen például a nyúlkorong , melyet akár dobnak akár gurítanak a korong felugorhat vagy irányt változtathat...kiszámíthatatlanul...tervezhetetlenül ... De ilyen lehet a nagyobb távolságból/ra dobott korong , mely a szél és a gravitáció együttes hatására többféle irányváltoztatásra képes a repülése/pályája során . (ezért gondolom és állítom , hogy a korongvadászat versenyszámai közül elsősorban a sporting sokkal nehezebben elsajátítható technikák ismeretét igényli, mint akár a skeet vagy a trap !) Tehát a jó korongvadász versenyző (a kiegyensúlyozott eredményt mutató vadász) korongtípusok meglövésének technikáját próbálja rendszeresen alkalmazni egy adott helyzetben , hiszen így lehetséges azt elérni , hogy bárhol is dobjanak egy bizonyos pályán repülő/guruló korongot , azt „azzal” a technikával biztosan meg lehet lőni !

Ezt a gondolatmenetet azért próbálom számtalanszor megismételni , mert erre épül az eredményes sörét-lövészet akár sportról – akár vadásatról beszéljünk !Sajnos nem fogok tudni a kedves olvasónak , aki az egyszerű érdeklődése mellett szeretne többlet-tudásra is szert tenni , olyan koronglövési receptet adni , ami „tuti” , mert szerintem ilyen nincs ! Vannak azok a korongtípusok – keresztbe repülő , magasba törő , ívesen kanyarodó , guruló és pattogó ...kisebb és nagyobb méretű ...gyorsabb és lassabb .... – amelyekhez tartozik egy-egy olyan „eltalálási technika” , amely nagy valószínűséggel a legeredményesebben alkalmazható „ahhoz” a bizonyos koronghoz , és amely technika alkalmazása során bizonyos határok között nincs túl nagy jelentősége a koronghoz képesti távolságnak .

Természetesen ez sem „szentírás” , hiszen sokan és sokféle módon képesek eredményesek lenni ...de bizonyos szint eléréséhez szinte nélkülözhetetlen több – legalább három - lövési technika készség szintű elsajátítása és alkalmazhatóságának felismerése esetén rutinszerű bemutatása/végrehajtása .

Melyek is ezek a technikák ...a teljesség igénye nélkül...?

A koronglövők jelentős része – és talán a vadászok döntő többsége (azon elbeszélésekre alapozva , melyek legtöbbször szerepel a „kapás-lövés” szóösszetétel) – az ún. ösztönös elétartással végrehajtott „elélövés” vagy „pontralövés” technikáját alkalmazza ...az igazán kezdők álló fegyverrel végrehajtva . Ennél a technikánál egy az emlékeinkben „derengő” kép alapján – kicsit „egyszemmel” értékelve a célgömb és a korong távolságát – odadobjuk a lövést a repülő korong valószínűsíthető pályájának arra a pontjára , amelyet a korong az ő sebességével megtesz , míg a sörétraj odaér .... Leírni sem könnyű , az alkalmazása pedig eléggé nélkülözi a kontaktust a koronggal/céltárggyal ...véletlenszerű az eredményessége , rendkívül speciális esetekben – „végszükség esetén” – alkalmazható ....

Ennek a technikának a valamivel „jobb” illetve használhatóbb változata az „előtte vezetés” technikája , melynek során a korongra illetve eleve elé vesszük fel a fegyvert ...és méricskélve a korong és a cső vége közötti távolságot egy általunk jónak tartott távolság elérésekor sütünk !!!

Ezek a technikák sűrűn alkalmazott módszerek , de hátrányuk , hogy a lövő tudatával igyekszik a megfelelő képet/összhangot elérni a fegyver csőve és a korong minden pillanatban változó mozgása között ...és bizony legtöbb esetben az idő hiányzik egy gyors korongnál a viszonylag hosszabb időt igénylő diszkusszióra !

Az előtte vezetés technikájának egy lényegesen fejlettebb és igen eredményesen alkalmazható változata a „rámutatás/megérintés és az elszakadás” technikája . Ennél a módszernél a lövő a korongra veszi fel a fegyverét (rámutat...megérinti a korongot), miközben felveszi a korong sebességét (rendkívül rövid ideig ...de „utazik a koronggal”...) és a korongtól elszakadva a korong mozgásának irányába egy intenzív – derékból történő – mozdulattal ....és nem ellenőrizve a korong és a csővég közötti távolságot elsüti a fegyvert! Ennél a megoldásnál egyre lényegesebb lesz a gyorsítás mozdulatába a legmegfelelőbb pillanatban történő elsütése a fegyvernek ...amelyet nem a tudatunk kell hogy vezéreljen , hanem a gyakorlások során lefinomított „tudatalatti” ...!

Egy következő módszer az „áthúzás” illetve az „átmeszelés” technikája , amely azt jelenti hogy a lövő a csövet/puskát a korong mögé veszi fel , elérve a korongot a fegyver gyorsítása közepette „áthúzza – átmeszeli” a korongot a csővel ....és elsüti a vélhetően megfelelő pillanatban a fegyvert ....Fontos a folyamatos mozgása csőnek a korong felmért haladási irányába a sütés pillanatában...sőt az után is ! Lényeges szempont , hogy a koronggal „meghittebb” a kapcsolat , és kellően rövid úton végrehajtva az átmeszelést igen eredményes rövid mozdulatsorral végrehajtható ...

Az egyik legkifinomultabb technika – mely magyar nyelven csak igen bonyolultan fordítható – azon alapszik , hogy a lövő a korong megpillantásával egyidőben „megindítja” a testét/derekát és a fegyvert a korong irányába ...miközben folyamatosan gyűjti a szemével a korong pályájának „adatait” , majd folytatva a mozdulatsort a fegyver vállba (helyére) érkezésének pillanatában a fegyver rámutat a korongra . Ekkor érkezik a korong a pályájának arra a pontjára , melyet a lövő előre meghatározott találati pontként ! Ebben a pillanatban a mozgásban lévő testet/fegyvert meggyorsítva elsütjük a fegyvert ....!

Ha helyesen mértük fel a találati pont helyét , ha kellő mennyiségű adatot vettünk fel a korongról pályája során a szemekkel , ha helyére vettük fel a fegyverünket , ha nem félünk attól , hogy végrehajtsunk egy ösztönös mozdulatot ...finoman de határozottan a mozgássor lezárásaképp ....el nem kerülheti a sörétraj a korongot !!! Hát ezt kell gyakorolni ....!

Mely dolgokra kell(ene) odafigyelni , miközben szeretnénk mielőbb elkápráztatni magunkat és a környezetünket a „félelmetes” lőtudásunkkal ...?!

Mindenek előtt szeretném minden kedves érdeklődőnek javasolni , keressenek meg egy olyan környezetükben működő lőteret – szerencsére több is van szinte minden régióban – amely kellően felszerelt egy jó gyakorláshoz , de legfőképpen az lenne a szerencsés , ha az első időkben keresnének egy olyan hozzáértőt – korábban használtam már az instruktor kifejezést – aki képes felmérni a lő-készségünket , tud tanácsot adni az alkalmazandó eljárásokat illetően , képes segítséget nyújtani a szemproblémák területén (dominancia) , meg tudja ítélni hogy a fegyver illik e az alkatunkhoz illetve milyen korrekciót igényelne ....de legfőképpen helyes tanácsokat – információkat – instrukciókat tud adni egy esetleges hibázás esetén ....! Egyáltalán nem mindegy , hogy az első „leckék” során mi az ami elhangzik a „segítő” szájából ...mert a mögélőttél ...és az alálőttél az egy megállapítás ...de nem segítség ! Az a segítség , ha valaki „ráébreszti” a lövészetet komolyan művelni szándékozót arra , milyen jelentősége lenne/van a beállásnak , a fegyver tartásának , a találati és a várakozási pont kijelölésének ...a korong lövőhöz képesti távolságának és sebességének helyes megállapításának , a mozdulatsort lezáró finom mozdulatnak mellyel megelőzzük a célt ....

Persze ha valaki tényleg komolyan gondolja azt , hogy „nekiveselkedik” ennek a témának , és tudatosan meg akar ismerni minden részletet ...annak persze hosszú még a hátralévő és elsajátítandó ismeretek sora ...de ez véletlenül se vegye el senki kedvét a szorgalmas lőterre járástól és aktív gyakorlástól ....!